REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc.— Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik.
în Budapesta: la A. V. Goldberger. Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-korut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiăcare ¢i.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe treĭ lunĭ 6 cor.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-rii de Dumínecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-niĭ colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare. Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe treĭ lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe treĭ lunĭ 6 coróne. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 53. Brașov, Joi 7 (20) Martie. 1902.

Cestiunea limbei.

I.

Orĭ de câte orĭ am vorbit despre luptele naționale în Austria, am întrebuințat ocasiunea de a atrage atențiunea conaționalilor noștri asupra faptului, că tótă însemnătatea acelor lupte culminéză în lupta pentru limbă.

Pentru moment parlamentul din Viena ocupându-se de așa numitele necesitățĭ ale statului, cum e și desbaterea și votarea budgetuluĭ, cestiunea limbelor s'a luat pentru câtva timp dela ordinea ¢ileĭ, dér în afară de parlament ea n'a încetat nicĭ un minut de a rĕmâné cestiunea cea mai de căpetenie dintre tóte.

Pre când parlamentul central își urméză desbaterile, discutând aci cestiunĭ financiare, aci economice etc. în Boemia mai ales se fac pregătirĭ marĭ pentru viitórele lupte, ce se vor încinge cu nouă vehemență în jurul legei limbilor, care va fi a-se presenta parlamentuluĭ.

Fără regularea definitivă a dreptuluĭ de limbă în raporturile diferitelor naționalitățĭ, nu póte fi pace nicĭ în Boemia, nicĭ în celelalte țerĭ austriace și cu atât mai puțin se va puté vorbi de-o împăciuire a naționalităților.

Óre la noĭ Românii este destul de lățită convingerea, că în jurul dreptuluĭ de limbă se învértesce cestiunea esistențeĭ nóstre naționale și că orĭ cât de mare ar fi deosebirea între relațiunile din partea de dincolo a monarchieĭ și cele dela noĭ, unde e decretată o limbă a statuluĭ și nu numaĭ o limbă de administrațiune, cum este privită în Austria cea germană, dela acel drept atérnă tot?

N'am cuteza sĕ rĕspundem afirmativ la acéstă întrebare nicĭ atuncĭ, când am abstrage dela împrejurarea durerósă, că poporul nostru n'a ajuns încă la acel grad de educațiune politică ca sĕ ințelégă pe deplin importanța lupteĭ constante, neobosite și tenace în apărarea dreptuluĭ de limbă și 'n manifestarea luĭ energică pe terenul vieței publice și private.

Una din scăderile cele marĭ în luptele naționalităților nemaghiare din acest stat a fost fără îndoială negligența, cu care dela început s'a purtat lupta pentru dreptul limbelor, care, deși au trecut deja 34 de anĭ dela schimbarea, ce s'a făcut prin decretarea limbeĭ maghiare ca limbă a statuluĭ, în detrimentul libertățiĭ de limbă a popórelor nemaghiare, nu a fost organisată.

In zadar vor fi tóte opintirile, tóte planurile de organisație, tóte programele décă nu vom avé în vedere înainte de tóte organisația lupteĭ pentru dreptul limbeĭ, care sĕ lege firele între toțĭ Românii, dela Vlădică până la opincă.

Când trista realitate ne arată, că aprópe ¢ilnic se întâmplă cele mai grave atacurĭ în detrimentul dreptuluĭ nostru de limbă. fără a li-se face resistența cuvenită; când ne arată, că tot mereu pierdem din teren, ba că în urma sistemuluĭ legilor de maghiarisare ne aflăm espușĭ sileĭ de-a contribui chiar cu mijlócele nóstre intelectuale și materiale indirect la dărîmarea baseĭ nóstre de drept de limbă: atuncĭ, ¢ĕu, nu maĭ putem sĕ trecem cu vederea prăpastia ce se deschide înaintea nóstră.

Orĭ dóră se póte ¢ice despre noĭ, că avem ochĭ și nu vedem, avem urechĭ și nu au¢im? Atuncĭ ar sta lucrul și mai trist pentru causa limbeĭ nóstre românescĭ.

Nu ne descurajăm de nicĭ una din aparițiunile triste ale presentuluĭ, fiind-că cunóscem iubirea nemărginită a poporuluĭ nostru pentru limba sa dulce și conservatismul sĕu în tot ce privesce limba și obiceiurile sale.

Dér iubirea acéstă trebue bine și cu mare îngrijire cultivată, ca sĕ pótă aduce róde în luptele pentru esistența națională.

Dieta ungară a continuat în ședința de alaltăerĭ desbaterea budgetuluĭ ministeriuluĭ de agricultură. Desbaterea nu s'a încheiat alaltăerĭ, cum din eróre s'a ¢is în numĕrul nostru precedent. Deputatul *Kecskemethy* desaprobă părerea unora, ca Maghiarii din Alföld sĕ fie colonisațĭ în Ardeal, unde n'au ce face decât póte sĕ păzéscă capre. — Ministrul *Daranyi* a declarat între altele, că proiectul de lege despre *colonisărĭ* e gata. A spus apoi, că organiséză un consiliu pentru muncitorĭ și a asigurat, ca își dă tóte silințele de-a face ceva pentru muncitorĭ. A mai ¢is Daranyi, că în ce privesce pactul și tractatele de comerciŭ, cabinetul e solidar cu espunerile luĭ Coloman Szell. — *Györffy* se ocupă de cestiunea săcuéscă. Prin succesele din 1848 Sĕcuii au pierdut mult, ei însĕ totuștĭ s'au însuflețit pentru reformă în credința, că vor fi recompensațĭ din altă parte. S'a întâmplat însĕ, că la 1867 dieta a adus „în mĕsură de necre¢ut“ egala îndreptățire a naționalităților(!), a organisat universitatea săcuéscă, a regulat pădurile năsĕudene, s'a rĕscumpĕrat ¢eciuiala preoțimeĭ în teritoriul locuit de Sașĭ, dér Sĕcuilor li-a lăsat suportarea tuturor sarcinilor confesionale. Cere totul pentru Sĕcuĭ și se declară învoit cu politica de naționalitate a luĭ Beksics, căcĭ Sĕcuii trebue susținuțĭ. Sĕcuii flămân¢esc a¢ĭ, tifosul graséză printre eĭ și nu li-se dă nimic din ceea-ce solicită (!).

Scandal în „Reichsrath“. In ședința dela 18 Martie s'a început a doua cetire e provisoriuluĭ budgetar. *Kubr* (ceh) declară, că Cehii vor face tot posibilul, ca sĕ zădărnicéscă lucrarea guvernuluĭ. — *Schönerer* spune, că partidul sĕu vré sĕ încheie alianță cu Germania și se va lupta în contra tuturor guvernelor, carĭ se vor opune. Încheie ¢icĕnd: „*Hoch und Heil Hohenzollern*“. (Strigărĭ demonstrative de „Heil“ pe băncile pangermanilor). *Rieger* spune, că stările parlamentare sunt bolnave a¢ĭ ca și mai înainte. Impută guvernuluĭ, că scurtéză drepturile constituționale. — *Stein* osceptionéză, că președintele a chemat la ordine pe Schönerer pentru-că și-a încheiat vorbirea cu esclamarea: „Trăéscă Hohenzollernii“. Espresiile luĭ Schönerer nu sunt interparlamentare. *Kramarz* spune, că ceea-ce fac pangermanii este temerar și protestéză contra declarațiunilor luĭ Schönerer. „E o rușine ceea-ce s'a au¢it aicĭ. Ceĭ-ce s'au săturat de asuprirea nóstră, strigă acum „Heil“ Hohenzollernilor“. Mare sgomot la pangermanĭ și Cehĭ. Mai mulțĭ deputațĭ dau năvală unul contra altuia. *Stein* (pangerman) e ofensat. *Berger* (pangerman) amenință cu pălmuirea. Sgomot teribil. Pangermanii bat băncile cu pumnii și sbiéră cumplit. După-ce sgomotul s'a potolit, *Kathrein* esprimă alipirea Austriacilor fațặ de dinastia Habsburg și afară de pangermanĭ toțĭ esclamă: „Trăéscă împĕratul nostru! Trăéscă Habsburgii!“ Pangermanii rĕspund: „Trăéscă papa! Comedie ridicolă“. După acéstă provisorul s'a primit.

Reinoirea triplei alianțe. Din *Roma* se depeșéză: In timpul din urmă s'au făcut tratărĭ serióse între puterile triplei alianțe în cestiunea reînoireĭ alianței și a convențiunilor comerciale. Asupra tuturor punctelor, *puterile s'au învoit pe deplin*, ba între Austro-Ungaria și Italia s'au făcut învoelĭ și în tóte cestiunile privitóre la Adriatica. — O altă telegramă din *Roma* spune, că sunt permature scirile despre o deplină învoială între ministru de esterne italian *Prinetti* și ambasadorul austro-ungar br. *Passetti* cu privire la tripla alianță și la convențiunile comerciale.

Memorandul episcopatului gr. or. român.

(Urmare.)

Necesitatea împărțiriĭ fiind decĭ statorită în principiu, dreptul bisericeĭ române de a solicita predarea mănăstirilor de pe teritoriul locuit de Românĭ, a fost recunoscut în general deja în maĭ sus provocatul rescript Preaînalt, urmat autografuluĭ Preaînalt.

Pretensiunea sa în acéstă privință la timpul sĕu biserica română, respective delegațiunea a și notificat'o Congresuluĭ sêrbesc și a propus o modalitate de împ-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Vis și Adevĕr.

I.

Ne ducem cu vremea....

Aducerile-aminte ne năpădesc din când în când ca un stol de paserĭ, ce se așédă tómna pe vre-o salcie desfrunzită.

Sunt ființe, pe carĭ le-aĭ vĕ¢ut o singură dată cine scie unde și carĭ te urmăresc de-alungul anilor pótĕ până la grópă. Ceva din ele, o mișcare, o privire, un zîmbet... Ți-s'a întipărit adânc în suflet și-i daĭ cu drag un locșor acolo, ca sĕ-țĭ recheme din vreme 'n vreme chipul, pe care póte n'aĭ sĕ-l maĭ întâlnescĭ nicĭodată. Prin negura vieții, prin cesurile de restriște de câte-orĭ acel ceva nu-țĭ rechiamă vremurĭ apuse, făcĕndu-te sĕ trăescĭ câte-va clipe îndĕrĕpt cu ¢ecĭ de anĭ, în vre-un colț verde de dumbravă, în vre-un amurg liniștit de vară sĕu în vre-o rĕsfățată înviere a vre-uneĭ primăverĭ.

Aceste ființe se pot asĕmăna cu nisce florĭ, carĭ țĭ-au împodobit odaia o vreme și de-odată țĭ-au fost furate de cine-va. In momentul când aĭ pășit pragul, ve¢ĭ, că nu maĭ sunt unde le-aĭ lăsat, dér a maĭ rĕmas ceva din ele, un miros dulce, care-țĭ dă sensațiile, pe carĭ póte nu țĭ-le-ar fi dat florile însĕ-șĭ.

* *
*

Era 'n amurgul uneĭ ¢ile posomorîte de tómnă. Din apus sórele de-abia maĭ puté sĕ privéscă pămĕntul, frângĕndu-șĭ ra¢ele prin aerul umed și încărcat de céță. Pe vremea asta tristă sufletul se amărăsce și-țĭ rechiémă cele maĭ durerόse întâmplărĭ, pe carĭ le-aĭ întâmpinat în viéță.

Ulmeanu, un student cu multă rîvnă de carte, dér sĕrac, se întorcea abătut dela un prietin. Venia cu mânile în buzunarele paltonuluĭ, cu pălăria trasă pe frunte și cum înainta cu capul lăsat pe piept, de-abia..., de-abia i-se vedea fața.

La ce se gândia? . . . La ce se gândesce fie-care tînĕr cu inima înflăcărată de dorul de-a muncĭ, vĕ¢ĕndu-se oprit din avêntul sĕu de acea stavilă afurisită, de sĕrăcie, căreia trebue sĕ-i cedezĭ, décă vreĭ sĕ rĕmâĭ om cinstit.

Era abătut bietul tînĕr și ajunsese sĕ nu-șĭ maĭ ințelégă sufletul cuprins de-o nehotărîre chinuitóre. Când te pune sĕrăcia sub picior, planurile orĭ cât de îmbucurătóre ar fi, mintea nu maĭ e în stare sĕ le făurescă.

Și venia așa cu capul în pămĕnt și cu gândurile pe 'noptate.

In calea luĭ ajunge un convoiŭ funebru și, fără sĕ scie, se amestecă printre lume.

Cuĭ nu i-s'a întêmplat în momente covîrșitóre de durere sĕu de desnădejde sĕ vagabondeze césurĭ întregĭ pe stră¢ĭ, stăpânit cu totul de-o nepăsare venită din senin și sĕ mérgă fără sĕ scie unde. E o alinare în acéstă uitare de tine, când mișcarea sgomotósă a lumeĭ din prejur îțĭ înăbușe orĭ-ce gând, orĭ-ce simțire, orĭ-ce semn, care ar puté fi în stare sĕ-țĭ dea consciința, că trăescĭ.

N'așĭ puté spune de ce tînĕrul Ulmeanu pĕtrundea tot maĭ adênc în inima convoiuluĭ. Póte se simția bine în mijlocul acelor ómenĭ jalnicĭ, carĭ petreceau la grópă o ființă dragă..., sĕu póte nicĭ nu scie ce face și înainta mânat de-o putere pe care n'o ințelege... Cine scie?... Sunt momente în viéța nóstră, pe carĭ mintea nu le póte tălmăci, dér sufletul presimte câte ceva, dér ve¢ĭ..., în presimțirĭ adesea te poțĭ rĕtăci.

Intr'un târ¢iu după-ce percurseseră o cale bunicică, Ulmeanu fu agrăit de un prieten al sĕu și trezit din toropéla de până acuma.

Nu sciu despre ce vor fi vorbit. Înfățișarea luĭ Ulmeanu a rĕmas ca și maĭ înainte: tristă, gânditóre și pierdută.

Convoiul se depărtase binișor de centrul orașuluĭ, când îĭ întinse mâna prietenuluĭ sĕu voind sĕ-șĭ ia rĕmas bun.

„Cum? Nu viĭ până la cimitir?“

„Ce cimitir?“. . . . replică Ulmeanu mirat.

Prietenul îl privia nedumerit. Ulmeanu se uită împrejur și peste puțin adause cu un zîmbet ciudat:

părţire aşa de firéscă şi equitabilă, conform căreia — în acord cu intenţiunea esprimată în rescriptul Preaînalt — afară de unica mănăstire aparţinĕtóre eparchiei române aradane, adecă mănăstirea Hodoş-Bodrog, a pretins pe cale de învoélă prietinéscă încă şi cele 3 (trei) mănăstirĭ (Bezdin, Sângiorgiu şi Mesiciu), carĭ aflându-se pe teritoriu în prepoderantă parte locuit de popor român, chiar şi în urmarea acestor referinţe geografice, respective etnografice, aparţin jurisdicţiunii Metropoliei române.

Hierarchia sêrbéscă însĕ, spre infinitul nostru regret, în acéstă privinţă s'a pus pe punct de mânecare absolut negativ şi basându-se pe acea nejustificată suposiţie, că tóte aceste mănăstirĭ le-ar fi înfiinţat afirmative Sêrbii, şi contrar cu faptele istorice şi cu Preaînalta intenţiune părintéscă esprimată în des provocatul rescript regesc Preaînalt, conform căreia M. Vóstră V'aţĭ îndurat preagraţios a îndruma Congresul bisericei sêrbe sĕ facă învoélă şi cu privire la mănăstirĭ, – chiar şi în principiu a perhorescat împărţirea mănăstirilor şi astfel din causa neschimbatei şi de neschimbat doveditei atitudinĭ absolut negative şi a neînduplecabilităţii bisericei sore sêrbescĭ, a rĕmas fără succes chiar şi încercarea de învoială făcută de nou şi pentru ultimaóră în 1879 din partea congresului din Sibiiu sub fericitul fost archiepiscop şi metropolit Miron Romanul.

Congresul sêrbesc nu numai că nu e aplecat sĕ cedeze bisericei nóstre nicĭ o singură mănăstire, dér' a voit sĕ reclameze chiar şi unica mănăstire (Hodoş-Bodrog) rĕmasă sub jurisdicţiunea bisericei române! Astfel învoéla prietinéscă atât de mult dorită din partea nóstră şi în mai multe rêndurĭ solicitată, a rĕmas fără succes până 'n ḑilele de acum.

În părţile sudice ale ţĕrii esistau numeróse mănăstirĭ gr.-orientale, dér o parte a acelora fiind pustiită de Turci, altă parte fiind în secolul trecut secularisată, — în timpul de acum mai esistă numai 25 mănăstirĭ matre şi câteva filii, parte pe teritoriul Croaţiei, în Sirmiu, parte în Bacĭca, parte în comitatele Torontal, Timiş şi Caraş-Severin; pe teritoriul cestor 3 (trei) comitate din urmă esistă 6 (şése) mănăstirĭ de acestea, anume a Bezdinului (pe teritoriul comunei Munariu) şi a Hodoş-Bodrogului pe teritoriul episcopiei române gr.-or. a Aradului, Mănăstirea-Sângiorgiului, a Zlatiţei, a Voiloviţei (în hotarul comunei Starcea) şi a Mesiciului pe teritorul comunelor aparţinĕtóre eparchiei gr.-or. române a Caransebeşului. Aci póte fi subsemnată şi mica mănăstire-filie (schitul) de lângă Baziaş.

Din acéstă biserică gr.-or. română — cu tóte că ar puté ridica pretensiune la împărţirea tuturor mănăstirilor ortodoxe, ca averĭ bisericescĭ comune, — totuşĭ, avênd în vedere punctul de mânecare designat de M. Vóstră drept cinosură, pretinde numai acele mănăstirĭ şi pămênturĭ aparţinĕtóre lor, carĭ se află de-a stânga Tisei pe teritoriu în mare parte locuit de popor român („inmitten einer romänischen Bevölkerung gelegenen Klöster") şi tocmai de aceea, acestea atât conform firei lucrului şi menirei mănăstirilor, — intenţiunea disposiţiunii Preaînalte regescĭ din anul 1864, — cum şi în înţelesul principiilor de directivă decretate în pactul de la Carloviţ în privinţa aşa ḑiselor „comune mixte", sunt a fi considerate drept competinţe firescĭ şi de drept ale bisericei române despărţite.

Ér astfel de mânăstirĭ — aflătóre pe teritoriu locuit eminamente de popor român — sunt mănăstirile Mesiciu, Mănăstirea-Sângiorgiu şi Bezdin, carĭ stau sub administrarea şi jurisdicţiunea bisericéscă a episcopului sêrbesc de la Vêrşeţ, respective a celui de la Timişóra.

Împrejurarea esenţială, că poporaţiunea ortodoxă a comunelor Mesiciu şi Munariu (în hotarul căreia se află mănăstirea Bezdin) e curat română, ér a comunei Sângiorgiu şi a celorlalte comune din împrejurime în parte preponderantă e română, e lucru de obşte cunoscut, — căcĭ acésta o dovedesc datele recensĕmêntului oficial regnicolar.

La cele douĕ mănăstirĭ amintite în locul prim decĭ, pe basa poporaţiunii curat române a teritoriului lor biserica română nu numai că are îndreptăţită pretensiune, dér' acelea trebuie chiar sĕ formeze părţĭ întregitóre indispensabile, ale eparchiei gr.-or. a Caransebeşului, care ne-avênd nici chiar o singură mănăstire, nu e în stare sĕ-şĭ îndeplinéscă misiunea creştinéscă-filantropică pe teritoriul ei propriu, sĕ-şĭ créscă preoţime monachală — din statul căreia sunt a fi aleşĭ şi episcopii eparchiali, — şi se află în astfel de situaţie silitóre, că trebuie sĕ-şi trimită în mănăstirĭ de pe teritoriu strĕin credincioşii, carĭ doresc sĕ urmeze cariera vieţii monachale, respective sĕ-şĭ aducă monachi din locurĭ strĕine.

(Va urma).

Plănuirea unui atentat.

Telegrame din *Triest* aduc amĕnunte despre plănuirea unui atentat în contra escadrei austro-ungare.

Câte-va ḑile înainte firmele *Faccanoni* şi *Gallimberti*, primiră sensaţionala scire, că cea mai mare parte din dinamita ce se folosia la construcţiunĭ, a fost furată. In ḑiua următóre poliţia a primit un avis anonim, că hoţii de dinamită au plănuit aruncarea în aer a vaselor de rĕsboiŭ *„Arpad"* şi *„Habsburg"*. Poliţia a făcut cercetărĭ minuţióse al căror resultat a fost însĕ, că dinamita fù într'adevĕr furată şi că hoţii plănuesc un *atentat în stil mare contra escadrei de rĕsboiŭ austro-ungare*. După încheierea cercetărilor poliţia a făcut raport autorităţii marinei de rĕsboiŭ, care a chemat la consfătuire tóte autorităţile interesate. Resultatul acestei consfătuirĭ este, că representanţii autorităţilor marinei de rĕsboiŭ din Pola, carĭ încă au participat la consfătuire, au telegrafat la Pola, ca numai decât sĕ trimită la Triest douĕ torpilóre, carĭ au şi sosit ancorând în port. Pentru apĕrarea vaselor de rĕsboiŭ ameninţate a sosit o trupă de marină deosebită. S'au luat mĕsurĭ escepţionale, pentru-ca sĕ se evite orĭ-ce surprindere şi marea este iluminată în timpul nopţii.

Autorităţile marinei de rĕsboiŭ din Triest cred, că acei individĭ, carĭ au plănuit atentatul, stau ascunşĭ în *Medolino*, din care causă au fost trimise acolo trei torpilóre. Matrozii sosind la Medolino au observat alaltăerĭ diminéţa un vas apropiându-se cu mare băgare de sémă de ţĕrm. Numai decât s'au luat mĕsurĭ, ca vasul sĕ fie urmărit. Corabia, care făcea urmărirea, ducea cu sine un mare numĕr de matrozĭ. Când corabia s'a apropiat de vasul urmărit, acesta cu mare celeritate dispărù.

In Triest s'au rĕspândit scirile cele mai sensaţionale. La Triest au mai sosit alaltăerĭ torpilórele „Panzer", „Aspern" şi „Planet". După amiaḑĭ 4 vase au plecat în căutarea conjuraţilor, dér séra s'au reîntors fără de nicĭ un resultat. Dela Triest până la Abbazia circulă de-alungul ţĕrmului mulţime de încrucişătorĭ neîntrerupt.

Din comitatul Braşovului.

Comitetul administrativ al comitatului Braşov, a ţinut la 10 Martie şedinţă, în care s'a ocupat de rapórtele asupra anului trecut administrativ, carĭ tóte au fost luate la cunoscinţă.

Din raportul către ministerul de interne vedem, că impositele comitatense au fost anul trecut în sumă de 56.931 cor. 19 banĭ.

Bóle infecţióse au fost: în 15 comune scarlatină cu 498 casurĭ, din carĭ 76 (15%) s'au sfîrşit cu deces. Pojarul a bântuit în 8 comune cu 54 casurĭ uşóre. Casurile de trachomă se împuţinéză din an în an. De difterie s'au îmbolnăvit 226 copii, din carĭ au murit 43 (19%).

Raportul către ministrul de finanţe relevéză necesitatea regulării *comerciului ambulant*, căcĭ în timpul din urmă s'au înmulţit grozav comercianţii de felul acesta, atât veniţĭ din alte părţĭ, cât şi din comitat însuşĭ.

Pe teritorul comitatului s'a înfiinţat anul trecut móra cu aburĭ a consorţiului Christel, Plajer şi Göbbel în Codlea. Au primit subvenţii dela stat fabricantul de postav Fr. Kleverkaus din Braşov, care şi-a lărgit micul stabiliment în fabrică mare, apoi fabrica de mobile a fraţilor Hornung, precum şi fabrica de instrumente a lui Horvat din Codlea.

Raportul către ministrul agriculturei relevéză recolta rea din anul trecut, în urma căreia agricultorii noştri se luptă cu dificultăţĭ enorme.

Raporturile veterinare au fost favorabile, bólele s'au ivit sporadic. In 4 comune şi în oraşul Braşov s'au îmbolnăvit 333 de vite cornute şi tóte s'au vindecat. Porcĭ s'au îmbolnăvit 646, din carĭ s'au vindecat 227, ér 376 (58·66%) au cădut. In abatórele de pe teritorul comitatului au fost tăiaţĭ 59 taurĭ, 3813 boi, 1822 vacĭ, 2199 juncĭ, 7899 viţei, 378 bivolĭ, 10.733 oi, 20.226 miei, 32 capre, 67 iedĭ, 11.262 porcĭ, la olaltă 58.481 bucăţĭ.

Din raportul inspectorului şcolar Dr. Pintér vedem, că afară de clasa I. a şcólei de stat din Bacĭfalĕu şi de şcólele gr. or. din Rîşnov şi Zizin, tóte edificiile şcolare erau corĕspunḑĕtóre. Resultatul mediu al instrucţiunei în şcólele statului, în cele catolice şi evangelice, a fost peste tot bun, ér în şcólele poporale gr. or. parte bun, parte mulţumitor, ér în şcólele gr. or. din Rotbav şi Vulcanĭ nemulţumitor. Dintre învĕţătorĭ 17 inşĭ nu aveau cualificaţiunea cerută. Minimalul salarului n'a fost asigurat la trei şcóle gr. or. şi anume în Zizin, Stupinĭ şi Preşmer Cherpeneş. S'au făcut paşii necesarĭ pentru înfiinţarea unui asil de copii de stat în Braşovu-vechiŭ.

Inginerul primar Windt raportéză, că şoselele au fost practicabile, cu tóte că vremea a fost abnormală şi că scurgerea apei de pe secţiunea cu depresiune mai mare a şoselei Braşov-Elŏpatak s'a început odată cu asanarea hotarului din St. Petru. Pentru prundirea celor cincĭ şosele aflătóre pe teritorul comitatului ministrul de comerciŭ a acordat pentru anul 1902 suma de 38.309 c. Cu regret se constată, că ministrul a amânat pavarea cu pétră cubică a liniei de şosea dela vama din Blumĕna până la gară, pavare, care în principiu a fost acordată.

SCIRILE DILEI.

— 6 (19) Martie.

Iubileul episcopului Pavel. Poimâne, 21 Martie n., se împlinesc cincidecĭ de anĭ, de când actualul episcop de Oradea-mare *Michail Pavel* a intrat pe cariera preoţéscă. Din incidentul acesta în sînul clerului român unit al Diecesei se făcuseră pregătirĭ pentru a serba acéstă dată însemnată în viéţa ilustrului şi generosului archiereu jubilant şi a diecesei pe care o păstoresce. După cum i-se scrie însĕ „Tribunei" din Sibiiu, generosul prelat şĭ-a esprimat dorinţa sĕ nu se facă nicĭ o serbare iubilară. Dorinţa acésta a episcopului era de altfel împărtăşită clerului şi în circularul dat de vicarul general diecesan, în care se propunea însĕ sĕvîrşirea de rugăciunĭ în biserică.

„Levelezö lap". Trimeterea de cărţĭ postale ilustrate, de câţĭ-va anĭ încóce a devenit unul din sporturile cele mai universale. Mii şi mii de „ilustrate" se schimbă ḑilnic între prietenĭ şi prietene, ba chiar şi între necunoscuţĭ şi necunoscute. Fabricanţii de asemenea „ilustrate", pentru a servi pe clienţii lor, au pus inscripţii pe ele în tóte limbile posibile („Postkarte", „Carte postale", „Cartolina postale", „Correspondenzkarte", „Post card", „Levelezö lap", „Briefkaart", „Union postale universelle", „Weltpostverein"). Ei bine, ce mai vréi? Orĭ unde ai pune la cutie o asemenea ilustrată, ea este espediată, căcĭ eticheta ei poliglotă este pentru dênsa un „passe partout". Se espediéză şi la noi, dér pentru inscripţiile strĕine se plătesce taxa de 15 filerĭ, o sumă mai mare, de cât însuşĭ „portul". Cine n'a plătit cu destulă indignaţie acéstă amendă? Pentru-că este poruncă de sus, că pe teritoriul Ungariei numai acele cărţĭ postale sĕ fie espediate cu portul normal, carĭ au inscripţia esclusivă *„Levelezö lap"*, celelalte trebue sĕ fie tóte *şterse*. Mulţĭ necunoscênd acéstă disposiţie, nu din ignorarea dreptului suveran al „limbei statului", ci din

---

„Aşa e frate, mergem după mort..., nicĭ n'am băgat de sémă!"

După ce au mai mers tăcuţĭ timp cam de vre-o dece minute, Ulmeanu voì sĕ plece de-a binele.

— „Ai ceva de făcut de te grăbescĭ aşa?"...

— „Nu, n'am nimic".

— „Atuncĭ de ce nu vii şi tu?"

— „Unde sĕ viu?"

— „S'o petrecĭ la grópă".

Ulmeanu se uità lung la prietenul sĕu şi în timpul acesta cercà sĕ se reculégă din toropéla, care-l stăpânise până acuma şi din care nu era încă bine restabilit. Apoi cu un glas plin de mirare şi emoţiune întrebà.

— „S'o petrec la grópă?... Pe cine sĕ petrec la grópă?"....

— „Cum, pe cine?.... dér tu unde mergeai acuma?"....

— „Acasă!"

— „Dér se vede, că nu scii nimic; a murit biata Caliopi, verişóră-mea..., uite... s'a dus"....

N'a putut sĕ mai continue, căcĭ i-s'a înecat glasul într'un suspin adênc, eşit din fundul pieptului.

Ulmeanu înmărmurise. I-s'a părut, că n'a audit bine şi ochii, luând o expresie ciudată, i-se sbăteau neastîmpĕraţĭ în orbite negăsind în afară un punct de rezim. Şi când privirile i-s'au liniştit, adause cu un glas încărcat de părere de rĕu:

— „Caliopi!"

Prietenul îi rĕspunse cu o uşóră ridicătură de umerĭ şi merseră înainte după carul mortuar, care peste puţin se pierdù pe-o uliţă cotită, care ducea la cimitir.

* * *

O cunoscuse într'o vară la Sinaia. Şedea cu casa tocmai în drumul lui şi de câte-orĭ trecea dela masă acasă, séu de acasă la plimbare, o vedea pe balcon, cufundată cu ochii în vre-o carte séu fredonând vre-un cântec, cu care-şĭ petrecea vremea.

Intr'o ḑi, era 'n amurgul unei serĭ limpeḑĭ şi liniştite. Ulmeanu trecea pe sub balconul ei. Ii cădù atuncĭ séu lăsà singură sĕ-i cadă o carte postală ilustrată, care înfăţişa un ângeraş ascuns într'o tufă de liliac, rĕsfoind cu multă grije o carte mare. Ulmeanu ridicà carta postală şi zăpăcit nesciind, ce sĕ facă cu ea, — căcĭ balconul era prea 'nalt ca sĕ i-o pótă da — privi un moment ilustraţia întrebător, se uità apoi la Caliopi şi mult ar fi rĕmas el în acéstă nedumerire, décă ea nu l'ar fi rugat sĕ i-o aducă sus.

Urcà scara forte liniştit, ca şi când s'ar fi apropiat de-o persónă cunoscută de demult.

După-ce i-o dădù el voì sĕ plece. Ea îl rugà sĕ mai rĕmâe, oferindu-i cu-o graţie seducĕtóre un scaun de lemn. Şi a rĕmas...

S'au împrietenit de-atuncĭ şi cât au ţinut vacanţiile, au trăit unul din sufletul celuilalt. Din ḑi în ḑi lui i-se părea mai frumósă, mai bună şi sufletu-i o îndrăgì adênc, întocmai cum îndrăgesce flórea lumina dimineţii.

Caliopi era la Sinaia cu mamă-sa. O femeie mai mult bĕtrână, obosită de nĕcazurile vieţii.

Ulmeanu se împrietenì repede cu dênsa. Infăţişarea lui seriósă şi cinstită şi vorba-i aşeḑată deşteptà încurênd simpatia bĕtrânei.

In douĕ lunĭ de ḑile, cât au ţinut vacanţiile între Caliopi şi Ulmeanu nu s'a schimbat nicĭ o vorbă de dragoste. Au trăit amêndoi clipe înălţătóre de suflet, admirând natura, discutând cestii de artă, de filosofie, dér cele mai dumneḑeesci momente au fost acelea, în carĭ tăcuţĭ, vrăjiţĭ par'că de-un farmec venit din senin, se priviau în ochĭ mult şi adênc de par' c'ar fi voit sĕ se piardă unul într'altul.

Ei sĕmĕnau cu doi copilaşĭ nevinovaţĭ, carĭ s'au întêlnit pe un drum mai pustiu şi şĭ-ar fi dis: „Hai sĕ mergem amêndoi sĕ nu ne fie urît.

In privirile lor trăia acel tremurat sfios al Zorilor, care îmbracă dealurile şi câmpiile într'o haină de viéţă şi de vis totodată. N'au avut vremea ca florile sĕ se piardă în lumina bogată a amédului, căcĭ după puţin s'au despărţit şi nu s'au mai vĕdut de-atuncĭ.

Sórta, acéstă forţă stăpânitóre, pe care n'o póte străbate mintea omului, l'a

necunoscința dispoziției respective, alții din uitare — își pun prietenii la cheltuelĭ de prisos. Căcĭ organele postale au ochĭ de Argus. In timpul din urmă se îndeletnicesc cu aceea, că șterg cu creion albastru numirea *„Brașov“* și *„Kronstadt“* de pe scrisorĭ. Au, pe semne timp deajuns.

Falsificatorĭ de banĭ în Ardeal. Din *Turda* se scrie, că Joia trecută doue calfe de ciasornicarĭ au sosit la Grind, umblând din sat în sat, ca sĕ repareze ceasornice. In Grind s'au dus și la ferarul Stefan *Incze*, care i-a chemat la o cârciumă promițêndu-le, că le va da de lucru. Pe când se tractau cu vin, Incze a spus calfelor, că se ocupă și cu baterea de banĭ falșĭ, li-a arătat chiar câte-va coróne false și i-a provocat sĕ-i fie tovarășĭ. Calfele n'au voit și la urmă au ajuns sĕ se bată. Ceasornicarii au fugit și a doua ḑi au anunțat casul gendarmeriei din Ghiriș. Gendarmii s'au dus îndată la Incze în Grind și l'au interogat. El negà, dér nisce băețĭ, carĭ se jucau lângă un gard, au aflat o corónă și pe urma acesteia gendarmii au aflat îndată și ceilalți banĭ, pe carĭ Incze îi aruncà în decursul bătăii cu ceasornicarii. Incze nu mai negà acum, ci arătà uneltele ce folosea la facerea banilor și descoperi și pe complicĭ. El mărturisi, că din monedele false a pus multe în circulație. Pe basa cercetării au fost arestațĭ mai mulțĭ proprietarĭ de pământ cu stare bună și un învĕțător. Cercetarea urméză.

Drapelul papei. S'a întêmplat înainte de asta cu doi anĭ, că parochul rom. cat. și episcop „in partibus“ Dr. Ferdinand Wolafka, din Dobrițin, cu ocasiunea unei serbărĭ bisericescĭ a arborat drapelul papal (alb-galben). Ministrul de interne a ordonat atuncĭ înlăturarea acestui drapel. Acum din incidentul jubileului papal s'a repetat istoria cu drapelul în Sătmariu. Aicĭ a fost arborat drapelul papal la mai multe edificiĭ publice bisericescĭ, fără sĕ fi ordonat înlăturarea lui, cu tóte că o parte din cetățenĭ a protestat. Diarul „Egyetértés“ își esprimă indignațiunea și scandalisarea sa asupra acestei „toleranțe culpabile“ din partea organelor statului față cu colorile unei puterĭ streine.

Procesul Caragiale-Caion. Am amintit la timpul sĕu despre procesul intentat de d-l Caragiale, cunoscutul scriitor din România, contra lui Const. Ionescu (Caion), care susținuse într'o revistă, că piesa „Năpasta“ a lui Caragiale ar fi plagiată după un scriitor ungur cu numele Kemeny. Acest proces a venit înaintea Curței cu jurați din Bucurescĭ erĭ, în 18 Martie. Caragiale era asistat de advocații Panu, Delavrancea și P. Grădișteanu. Acusatul avea patru apĕrătorĭ. Caion a declarat, că are și acum convingerea, că Caragiale a plagiat, însĕ nu după Kemeny, ci după Tolstoi, ér Stoenescu, directorul revistei, unde s'au publicat cele afirmate de Caion, încércă sĕ se lapede de complicitate. Apĕrarea cere sĕ se amâne procesul, la ceea-ce consimt și advocații d-lui Caragiale sub condiția, ca Caion sĕ nu mai vină cu alt autor. Curtea admite amânarea procesului pentru Lunĭ 24 Martie obligând pe acusat sĕ aducă tradusă și legalisătă de ministerul de esterne opera lui Tolstoi „Puterea întunerecului“.

Casina din Leopoldstadt, suburbiu în Budapesta, ș'a ținut Dumineca după amiaḑĭ adunarea generală. Discuțiunile au fost atât de înfocate, în cât președintele casinei Max *Falk* s'a vĕḑut silit a suspenda ședința. Certa s'a născut fiind-că măjoritatea a luat în nume de rĕu petrecerile prea luxóse și costisitóre, și a cerut ștergerea posiției respective din budget, ceea-ce prin votare s'a și întêmplat. Max *Falk* și dimpreună cu el alțĭ 7 membrii din comitetul casinei, și-au dat demisiunea.

Delarey și Methuen. *„Daily Mail“* primesce din Klerksdorp următórea scire: Indată după prinderea lui Methuen *Delarey* a dat ordin sĕ fie pus pe picior liber și sub scutul fratelui sĕu l'a trimis la Klerksdorp. Dér mulțĭ burgherĭ au protestat violent în contra liberării lui Methuen; o trupă s'a dus după el și l'au readus în tabĕra Burilor. *Delarey* însĕ n'a cedat și a pus la disposiția lui Methuen chiar trăsura sa. — Cercurile din Bruxella au scirea, că din incidentul liberării lui Methuen între *Kitchener* și *Botha* s'a făcut următórea învoială: 1) Englesii vor cruța viéța lui Krutzinger; 2) In viitor nicĭ un comandant bur nu va mai fi trimis înaintea tribunalului militar engles; 3) Englesii permit, ca în tabĕrile lui Botha Dewett și Delarey sĕ pótă funcționa spitalurĭ ambulante neutrale.

Distincțiune. Dómna Frieda *Schnell*, soția d-lui notar r. Schnell, care de o lungă serie de anĭ funcționéză ca presidentă la filiala din Brașov a societății *„Crucea roșie“*, a primit o scrisóre autografă dela A. Sa *Maria Valeria*, în care i-se aduce mulțumită pentru activitatea și zelul neobosit, ce l'a desvoltat în interesul acestei societățĭ.

Cărțile postale cu marca de 4 banĭ. Ni-se comunică dela poștă, că din public se trimit mereu cărțĭ postale vechĭ cu marca de 4 banĭ. Se atrage atenția publicului de a complecta marca de 4 banĭ cu una de 1 ban, ca primitorii cărților postale sĕ nu fie obligațĭ a plăti diferența îndoit.

Pentru „masa studenților“ din Brad au întrat în Februarie 1902 următórele contribuirĭ benevole: 1) Dela preotul Teodor Nicóră din Vința, ca cunună eternă pentru soția sa Sava Nicóra născ. Răcătău, rĕpos. la 3 Aprilie 1901, 5 cor.; 2) Dela institutul „Racoțana“ din Șeica-mare 10 cor.; 3) Dela Iosif Enescu și Virgilia Tipei din Sas-Sebeș, din incidentul fidanțării 6 cor; 4) Dela „Mureșanul“ institut de credit și economii din Maria-Radna ajutor pe anul 1902, 20 cor.; 5) Dela inst. „Grănițerul“ din Dobra 30 cor. 6) Dela inst. „Doina“ din Câmpenĭ 30 cor. 7) Dela d-l M. Bontescu adv. Hațeg 20 cor. 8) Dela B. Popovicĭ com. 2 cor. 9) Dela St. Șelariu 1 cor. 10) Dela Dr. L. Parasca med. 2 cor. 11) T. Doboi comer. 1 cor. 12) Ioan Baciŭ 2 cor. 13) Iuliu Popovicĭ 2 cor. 14) George Costea 1 cor. 15) Teodor Făgăraș 1 cor. Priméscă marinimoșii dăruitorĭ cea mai profundă mulțămită! *Brad*, 3/16 Martie 1902. — *Comisiunea administrativă.*

Permutarea agentului diplomatic rusesc din Sofia. Se anunță din Sofia, că a produs mare sensație acolo scirea despre permutarea lui *Bachmetiew* la München. După *„Vecerna Posta“* permutarea lui Bachmetiew se face pentru-că guvernul bulgar s'a plâns contra lui, că se amestecă în politică. Bachmetiew adecă și-a dat mare silință sĕ înduplece pe Zankoviștĭ de a-se uni cu Stambuloviștii.

Circulația la granițele Transilvaniei.. Circulația de persóne la cele trei puncte dela frontiera Transilvaniei și României (Ciuc-Ghimeș, Predeal, Turnu-Roșu) a fost în luna Ianuarie, precum urméză: Prin Ghimeș au trecut 644, Predeal 9024, Turnu-Roșu 3480 persóne, la olaltă 13148. Pe Ghimeș se vin 4·90%, Predeal 68·62% Turnu-Roșu 26·47. In Ghimeș se vin pe ḑi 21 pasagerĭ, ér pe fie-care tren din cele 4, ce trec pe acolo: 5 pasagerĭ. In Predeal se vin ḑilnic 291 pasagerĭ și pe fie-care tren (vin 8) 36 pasagerĭ. La Turnu Roșu trec ḑilnic 112 pasagerĭ, așa că pe fie-care tren (din cele 2) se vin 56 pasagerĭ.

Cât valoréză un dinte sănĕtos? Un muncitor din Altona (Germania) în etate de 36 anĭ, suferind de-o măsea, s'a dus la un bărbier, care era subchirurg și se ocupa și cu operații dentistice. Subchirurgul fiind cam bolnav, a însărcinat cu operația pe un ajutor al sĕu. Acesta a scos măséua, însĕ nu pe cea bolnavă, ci alta sănĕtósă. „Acum sĕ mi-o scoțĭ și pe cea stricată. Dă înainte!“ Ajutorul de bărbier se sufolcà din nou și scóte dela măséua stricată — coróna. Muncitorul cu coróna măselei stricate și cu o măsea sănĕtosă în proțap se duce la judecător — cerênd despăgubire de 500 mărcĭ. Judecătorul i-a acordat 75 mărcĭ.

Dela comună.

Adunarea representanței orășenescĭ ținută la 12 Martie a avut următorul decurs:

Primarul F. Hiemesch deschiḑênd ședința aduce la cunoscința adunării, că avênd în vedere dorința mai multor representanțĭ, carĭ nu cunosc limba protocolară germană, *din propria inițiativă a trimis invitările la acéstă ședință în trei limbĭ și a luat disposiții*, ca acésta sĕ se observe și pe viitor. Declarația primarului a fost primită cu mulțumire generală. După aceea primarul salută pe noii viriliștĭ.

Schimbarea statutului relativ la procurarea apei din apaductul orășenesc și din fântânĭ, propusă de magistrat, s'a adoptat cu puține modificărĭ.

Cheltuielile de 115.000 cor. necesare pentru repararea usinei de gaz aerian și pentru augmentarea eclerajului de strade s'a decis a-se lua din averea fundamentală, și magistratul a fost avisat a face propunere meritorie în privința acésta.

Apoi s'a ales cu vot secret comitetetul permanent în persónele următorilor domnĭ: Carl Adam, Dr. G. Baiulescu, Dr. W. Czell, B. Baiulescu, C. Schuster, Dr. A. Fabritius, G. Schiel, A. Vlaicu, G. Schland, Dr. Fritz Philippi, Dr. K. Lurtz, I. Hubbes, K. Fabritius, Dr. K. Flechtenmacher, Dr. E. Lassel, F. Neugeboren, Verzar Istvan, I. Lengeru, V. Paul, M. Thomas.

S'a decis a-se reînoi semnele de miezuine din hotarul orașului, la proprietățĭ și drumurĭ, și s'a aprobat suma de 3000 cor. pentru acest scop. Furnisarea prundișului pe anii 1902, 1903 și 1904 s'a dat oferentului celui mai avantagios, d-lui Alfred Porr.

Pentru anul 1902 s'au stabilit aceleașĭ locurĭ de pășune, ca și în anul trecut, ér taxa pășunatului s'a fixat tot în suma din anul trecut, admițêndu-se la pășunea din Timișul-de-sus și vite tinere din Scheiŭ.

Se decide a-se deschide un credit de conto-curent de 100.000 coróne pentru muntele de pietate orășenesc și magistratul este avisat a întra în negocierĭ în acéstă privință cu institutele financiare din localitate.

Raportul comisiunei în afacerea regulării maidanului de sub dealul Străjii se ia la cunoscință și după o desbatere animată, se hotăresce, ca acest loc viran sĕ fie reservat pentru zidirĭ orășenescĭ, eventual și pentru un hotel. Pentru a înfrumseța provisoric acest loc, magistratul este avisat a face până la proxima ședință un devis.

Cestiunea construirei unui *institut de băi* mai mare, se va desbate separat.

In fine se discută cestiunea esaminării alimentelor și însărcinéză medicul primar al orașului cu acésta, acordându-se suma de 600 cor. pentru procurarea instrumentelor necesare.

Serata din Clușiŭ.

Ḑilele acestea am primit din Clușiŭ un fel de întîmpinare la raportul, ce s'a publicat în nr. 45 dela 11 Martie a. c. al „Gazetei“ asupra seratei dansante din Clușiŭ, aranjată de tinerimea română universitară de acolo în scop de binefacere.

Ne pare rĕu, că nu putem împlini de astă-dată dorința autorului de a publica acésta întîmpinare séu „raport-rectificător“, cum îl numesce dênsul. Și acésta din doue cause. Mai întâiŭ fiind-că ceea-ce a evitat raportul publicat în fóia nóstră dela 11 Martie, vré sĕ facă amintita rectificare: sĕ accentueze adecă cu acest prilej animositățile, ce esistă încă în sînul inteligenței române din Clușiŭ. Nu înțelegem, de ce aceste animosităță — décă și întru cât esistă — trebue vîrîte în tóte, chiar și într'o petrecere, care a fost aranjată de tinerime într'un avênt ideal pentru un scop nobil și frumos, cum ḑice. Al doilea, nu vedem nicĭ decum, ce folos ar puté sĕ aibă publicarea, când în fond nu se rectifică nimic esențial, ce ar pretinde în adevĕr sĕ fie publicat. Insu-șĭ d-l, care ne trimite întîmpinarea, recunósce, față cu raportorul *Philologus* al „Gazetei“, că „raportul acestuia ar fi îndestulitor în general, de cum-va se mărginea la constatarea faptelor concrete esențiale și nu scotea la ivélă lucrurĭ neînsemnate și simțĕminte subiective ale d-sale, fără interes pentru public“....

Așa-dér, d-l din cestiune, care se subscrie *„Observatorul“* recunósce însu-șĭ, că raportul din „Gazetă“ a fost în general îndestulitor și că a constatat faptele concrete esențiale. Nu-i place însĕ lucrurile neînsĕmnate și simțĕmintele subiective „fără interes pentru public“, ce s'ar fi adaus de raportorul nostru.

Ei bine, merită óre sĕ se facă atâta vorbă pentru nisce lucrurĭ neînsemnate și „fără interes pentru public“, chiar de ar fi așa, cum afirmă „Observatorul?“ Póte fi óre admisibil, ca sĕ se resuscite din nou animositățile, ce ar esista între frații noștri din Clușiŭ pentru „nisce lucrurĭ neînsĕmnate?“ Credem că nu, și avem speranță, că și trimițĕtorul întîmpinării de care vorbim, cugetând obiectiv, va judeca tot ast-fel.

Literatură.

„Folósele învĕțăturii“ de ***P. Dulfu.*** Bucurescĭ. Institut de arte grafice „Carol Göbl“ succesor I. St. Rasidescu. Prețul 15 banĭ. O cărticică populară ilustrată de 96 paginĭ, care forméză Nr. 2 al edițiilor societății „Steaua“. Numele d-lui P. Dulfu este mult mai bine cunoscut publicului nostru, de cât sĕ aibă nevoie de o recomandație specială. Cărticica acésta ar trebui sĕ ocupe loc pe masa fie-cărui țĕran cărturar.

ULTIME SCIRI.

Londra, 18 Martie. După *„Agence Nacionale“* tot mai probabil devine faptul, că colóna lordului Methuen a căḑut victimă unei trădărĭ. Trădarea se pretinde că au făcut'o așa numiții *National Scouts* (Burii transfugĭ). Sunt temerĭ, că casul acesta se va repeta și în Oranje.

Madrid, 18 Martie. Probabil, că *Sagasta* va fi priministru, generalul *Weiler* ministru de rĕsboiŭ, *Mores* la interne *Romanonos* culte, *Capdebo* justiție. prințul *Almodovar* esterne.

Proprietar: ***Dr. Aurel Mureșianu.***
Redactor responsabil: ***Traian H. Pop.***

---

făcut s'o mai însoțéscă odată, cine scie... póte ca o mângăiere pentru cea mórtă, séu ca o lovitură pentru Ulmeanu, osândindu-l s'o ducă la mormênt pe Caliopi, pe care altă dată o ducea cu drag de mână prin érba până la genunchĭ de pe malurile Prahovei.

* * *

Séra când Ulmeanu se întórse acasă în mansarda lui frigurósă, obosit se așeḑà la masă, își sprijini capul în palme și cu nisce ochĭ de piatră fixà o cununiță, ce era atêrnată de perete, împletită din „flórea reginei“ și „nu mĕ uita“, pe care i-o dăduse ea într'una din ḑilele acelei frumóse verĭ pierdute pentru totdéuna.

După cât-va timp adormì așa la masă cu capul pe mâna dréptă.

Vêntul clătina din când în când geamul, ér luna, care eșise dintr'un norișor, c'o privire de mamă înduioșată, furișindu-și razele prin ferestruica mansardei, încerca sĕ-i usuce lacrimile ce-i curgeau în vis pe fața lui palidă și slăbită.

Sân-Petreanul.

Cursul la bursa din Viena.

Din 18 Martie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	119.85
Renta de corône ung. 4%	97.55
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	120.25
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	100.75
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	120.25
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.—
Bonurĭ rurale croate-slavone	97.—
Impr. ung. cu premii	199.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghedin	166.—
Renta de argint austr.	101.60
Renta de hârtie austr.	101.35
Renta de aur austr.	120.85
Losurĭ din 1860.	154.—
Acții de-ale Băncei austro-ungară	16.28
Acții de-ale Băncei ung. de credit	708.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit	693.—
Napoleondorĭ	19.10
Mărcĭ imperiale germane	117.35
London vista	240.05
Paris vista	95.45
Rente de corône austr. 4%	99.30
Note italiene	93.45

Cursul pieței Brașov.

Din 19 Martie n. 1902.

	Cump.		Vênd.
Bancnota rom.	18.98		19.02
Argint român.	18.40		18.44
Napoleond'orĭ.	19.—		19.10
Galbenĭ	11.30		11.40
Ruble Rusescĭ	126.—		127.—
Mărcĭ germane	58.50		—.—
Lire turcescĭ	10.72		—.—
Scris. fonc. Albina 5%	100.—		101.—

Invitare

la Adunarea generală

a Reuniunei de înfrumsețare, ce se va ținé Duminecă în 23 Martie 1902 la órele 10½ în sala sfatului.

Ordinea de ḑi:

1. Raportul despre activitatea reuniunei în anii 1900, 1901 și așternerea socotelilor pe acestĭ doi anĭ
2. Propunere pentru aranjarea unui parc înaintea palatului cel nou de justiție.
3. Budgetul pe anul 1902.
4. Alegerea a doi membriĭ în comitet.
5. Alegerea de membri noi.
6. Comunicărĭ.

Avênd în vedere importanța obiectelor ce se vor pertracta se solicită presentare numerósă.

Brașov, 11 Martie 1902.

Cu stimă
Președintele reuniunei.
2—2(457) **Alesius.**

„Furnica“ cassă de economiĭ, societate pe acțiunĭ în Făgăraș.

CONVOCARE.

Domniĭ acționarĭ ai cassei de economiĭ „FURNICA“. societate pe acțiunĭ, se învită prin acésta în virtutea §. 16 al statutelor societățiĭ la

a XVIII-a adunare generală ordinară,

care se va ținé la Făgăraș, în **10 Aprilie 1902 st n**, înainte de amédĭ la 10 óre, în localul societățiĭ.

Obiectele:

1. Raportul anual al direcțiunei, bilanțul anului 1901 și raportul comitetului de supraveghiare.
2. Distribuirea profitului realisat conform bilanțului.
3. Alegerea conform §. 30 din statute a 3 membriĭ în consiliul direcțiunei în locul celor eșițĭ.
4. Fixarea prețului mărcelor de presență pentru direcțiune.

Domniĭ acționarĭ, carĭ în sensul §§ 17, 18 și 19 din statutele societățiĭ voesc a participa la acéstă adunare generală, în persónă séu prin plenipotențiațĭ, sunt rugațĭ a-șĭ depune la cassa societățiĭ séu la institutul de credit și de economiĭ „Albina“ în Sibiiu, acțiunile lor și eventual dovedile de plenipotență cel mult până în 9 Aprilie st. n. 1902.

Făgăraș, în 27 Ianuarie 1902.

Direcțiunea.

Contul Bilanțului.

ACTIVE:		Corone	fil.	PASIVE:	Corone	fil.
Cessa în numĕrar		12,309	14	Capital social: 300 acțiunĭ à cor. 400.—	120,000	—
Cambii escomptate		1.079,451	35	Fondul de reservă	57,393	—
Imprumuturĭ pe obligațiunĭ cu cavențĭ		73,290	60	Fondul de garanță	5,274	57
Imprumuturĭ pe efecte		5,499	78	Fondul de pensiunĭ al funcționarilor	15,179	52
Realitățĭ		84,900	68	Depunerĭ spre fructificare	1.021,793	46
Interese transitóre restante		1,810	35	Dividende neridicate	112	—
Diverse conturĭ debitóre		18,556	51	Interese transitóre anticipate	14,659	26
Mobiliar	1,575,19			Diverse conturĭ creditóre	11,149	36
după amortisare de 10%	157.52	1,417	67	Profit curat	31,674	91
		1.277,236	08		1 277,236	08

Făgăraș, 31 Decemvrie 1901.

Iacob Macaveiu m. p., președinte. *Ioan Dejenariu* m. p., contabil.

Iuliu Dan m. p. membru al direcțiunei. *Dr. Andreiu Micu* m. p membru al direcțiunei. *Demetriu Chișierian* m p. membru al direcțiunei. *Maximilian Receanu* m. p. membru al direcțiunei.

Subsemnatul comitet am esaminat bilanțul present și confrontându-l cu registrele principale și ausiliare ale societățiĭ ținute în bună regulă, l'am găsit în consonanță cu aceleașĭ și esact.

Făgăraș, 23 Ianuarie 1902.

Comitetul de supraveghiare:

Iosif Lissai m. p., *Gerasim Grama* m. p., *Gavrilă Cornea* m. p., *Valeriu P. Comșa* m p.,

Contul profitului și perderilor.

DEBIT:		Corone	fil.	CREDIT:		Corone	fil.
Interese: pentru depunerĭ spre fructificare		50,802	57	Interese: dela cambii escompt.	91 758 18		
Spese: salare. porto, diverse	7,390 44			dela imprumuturĭ pe obligațiunĭ cu cavențĭ	6 370 58	98,128	76
marcĕ de presență	2,890.—	10,280	44	Chirie: dela casele societățĭ		4,863	34
Contribuțiune: directă	3.792.88			Tacse: pentru transcrierĭ de acțiunĭ		5	26
10% contribuțiune pentru interesele depunerilor	5,080 91	8,873	79	Provisiunĭ		940	32
Arunc comunal și comitațense		2,148	45				
Amortisare: 10% din mobiliar		157	52				
Profit curat		31,674	91				
		104,937	68			103,937	68

Făgăraș, în 31 Decemvrie 1901.

Iacob Macaveiu m. p., președinte. *Ioan Dejenariu* m. p, contabil.

Iuliu Dan m. p., membru al direcțiunei. *Dr. Andreiu Micu* m. p, membru al direcțiunei. *Demetriu Chișierian* m. p., membru al direcțiunei. *Maximilian Receanu* m. p., membru al direcțiunei.

Subsemnatul comitet am esaminat contul present și confrontându-l cu registrele principale și ausiliare ale societățiĭ ținute în bună regulă, le-am găsit în consonanță cu aceleașĭ și esact.

Făgăraș, în 23 Februarie 1902.

Comitetul de supraveghiare:

Iosif Lissai m p. *Gerasim Grama* m p. *Gavrilă Cornea* m. p. *Valeriu P. Compșa* m. p.

A V I S.

Prenumerațiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potŭ face și reînoiri și când dela 1-ma și 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonațĭ sĕ binevoiască a arăta în deosebĭ, când voiesc ca espedarea sĕ li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa ămurit și sĕ arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans“.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.